

Zsizsik Sós Attilával verseny közben

SZERZŐ: | TUSKÁ PÁL

Emlékek Zsizsikről

1984-ben született Sáripusztán. Apja Aldató –II (Zavaros) a sportban a legjobban kipróbált Aldatók egyike. Tud 150 cm-es pályán nyerni díjugratásban (Kneisz János, Móra László), de a militaryban is bizonyított, hiszen tagja a keretnek és készül a moszkvai olimpiára. Anyja Magiszter-Éva, Magiszter után. Rövid sportpályafutását baleset töri ketté, 5 évesen befedeztetik, és egyetlen csikója születik (Zsizsik).

Anyai-öreganya Pók, Formás-I után ősi kipróbált magyar vonalra megy vissza.

Zsizsik 1987-ben kerül a kiskunhalasi lovasiskolába 3 évesen. Ez az első olyan évjárat, mely megkötött szerződés értelmében működik Halas és Sáripusztá között. Lényege az volt, hogy minden 3 éves csikó nemek tekintete nélkül (kanca-mén vegyesen) kipróbálásra és képzésre a Lovasiskolába kerül. napi kialkudott vételárért. Tulajdonjog váltás történik, de azzal a kikötéssel, hogy a tíz évet betöltött és a sportban eredményesen szereplő egyedeket a tenyésztő igénye szerint visszaadja az új tulaj-

donos. E szerződésnek köszönhető, hogy a sáripusztai tenyészet évekig a tenyészversenyek győztese volt! – Így lehetett olyan évjáratú társakat együtt találni, amelyek évekig meghatározói voltak a sportnak, pl: egyszerre lett Zsizsikkel felállítva Zátonty, Zenit, Zapor, Zúzmara, Zivatar, Zsúr, Zorán, Zavaros, Zólya, Zéta, Zsóka. Aki ismerte őket az megerősíti, hogy jól és szerencsésen találkozott a tenyésztés és a kipróbálás. A teljesség igénye nélkül soroltam a neveket, mert kb. 15-18 évjáratú csikó került akkor felállításra. Ilyen illuztriás társaságban „Zsizsik”-nek nehéz dolga volt. Nem volt szép, nem volt szelíd, nem volt nagy, színe is „csak” kopott pejnek volt mondható. Nem voltak jegyei és nagyon rúgott különösen körmöléskor, amit élete végéig rossz szokásként meg is tartott. Így fordult elő az a véletlen, hogy a nyergeléskor faránál nem egy akkori menő lovas állt meg, hanem egy akkor még alig ismert fiatal ifjúsági lovas, Sós Attila. Ők egymásnak „jutottak”! A választás az öregeket illette, így Attila a maradéknál horgonyozott le – szerencsére. Kettejük kapcsolata egy életre meghatározta

a ló és a lovas karrierjét. Türelmesen egészséges rivalizáció közepette nevelgette, tanította, szelídítette a lovat Attila. Az élet nagy szerencseosztó. Akkor military ifibajnok volt a lovas, így egyenes útja volt a lónak a military szakág felé. Az akkori versenyrendszerre épülő lépcsőket megtartva, de mégis rohamléptekben kellett menetelnie a párosnak. Így adóthatott elő, hogy 1991-ben hét évesen Saumurban (F)CCI*** olimpiai kvalifikáción vannak túl. 1992-ben a legfiatalabb lovak egyike (8) és a legfiatalabb lovas (20) az olimpián Barcelónában. Eredményesen körbeérnek, sajnos nem rajtuk múltott a jobb csapathelyezés. 1993-ban Achselshwang (D)eb, 1994 Hága (Ned) világtételekon való részvétel. 1995-ben Rómában a Katonai Világbajnokságon bronz érmet szerzett military csapat tagja. 1996 Atlanta, olimpia. Itt is eredményesen és becsülettel körbeér évfolyamtársával és testvérével Zátontyval. A csapat kiváló helyezése itt sem rajtuk múltott! 1997-ben tizenhárom évesen egészségesen visszakerül Sáripusztára. Tenyésztésbe állítják. Hollandiában keresnek neki megfelelő partnert, mely frigyből csikó is születik.